

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 54Ek/3322/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121494353
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Šnapková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6121494353.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: PATRIOT GROUP, s. r. o., so sídlom Kpt. Jaroša 1312/29, 911 01 Trenčín, IČO: 45 407 657, práv. zast.: Advokátska kancelária KONCOVÁ & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Kpt. Jaroša 29, 911 01 Trenčín, IČO: 47 256 907 proti povinnému: Z. J., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom R. XXXX/X, XXX XX T., na vymożenie sumy 2 011,60 eura s príslušenstvom a iných trov exekúcie, o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 54Ek/3322/2021 zo dňa 21. októbra 2021, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 54Ek/3322/2021 zo dňa 21. októbra 2021, z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie, ktorý bol doručený súdu dňa 23.09.2021 domáhal od povinného vymożenia sumy 2 011,60 eura s príslušenstvom a iných trov exekúcie. Ako exekučný titul pripojil Rozhodcovský rozsudok Rozhodcovského súdu Arbitráž vydaný dňa 09. 05. 2016 pod sp. zn. R 34/2016 (ďalej ako „exekučný titul“). Oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 233/2019 Z.z.“, resp. „ZoJNEK“).

2. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica, vydaným vyšším súdnym úradníkom, sp. zn. 54Ek/3322/2021 zo dňa 21. októbra 2021 rozhodol, že súd návrh oprávneného na vykonanie exekúcie v časti vymożenia nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 118,41 eura, 16,50 eura a 42 eur podľa § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku zamietal. Uplatnenie nároku v danej časti považoval za nedôvodné a v rozpore so zákonom.

3. Proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka oprávnený prostredníctvom právneho zástupcu, v zákonom stanovenej lehote podal sťažnosť.

4. Sudca k veci udáva nasledovné:

5. Podľa § 200 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) na exekučné konania sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

6. Podľa § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť.

7. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

8. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

9. Podľa § 6 ods. 1 ZoUNEK trovy starej exekúcie exekútora pozostávajú z trov exekútora, ktoré si pred zastavením starej exekúcie z prijatého alebo vymoženého plnenia oprávnené ponechal, a paušálnych trov vo výške 35 eur; ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa výška paušálnych trov o daň z pridanej hodnoty, ktorú je exekútor povinný platiť podľa osobitného predpisu. Na úhradu iných trov starej exekúcie, ako trov uvedených v prvej vete, nemá exekútor nárok.

10. Podľa § 6 ods. 2 ZoUNEK paušálne trovy znáša oprávnený. Exekútor vyzve oprávneného na zaplatenie paušálnych trov v upovedomení o zastavení starej exekúcie, ak exekútor paušálne trovy uplatňuje.

11. Podľa § 6 ods. 3 ZoUNEK upovedomenie o zastavení starej exekúcie spolu s výzvou na úhradu paušálnych trov, na základe ktorej neboli paušálne trovy uhradené do 60 dní od ukončenia exekučného konania, je exekučným titulom. Potvrdenie o vykonateľnosti sa nevyžaduje.

12. Podľa § 9 ods. 3 ZoUNEK okrem náhrady súdneho poplatku za návrh podľa odseku 1, oprávnený nemá nárok na náhradu trov spojených s jeho podaním.

13. Po preskúmaní sťažnosti oprávneného proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, sudca dospel k záveru, že bola podaná včas, ale je v celom rozsahu nedôvodná. Skutkový stav vo veci bol vyšším súdnym úradníkom zistený správne, z takto zisteného skutkového stavu bol vyvodený správny právny záver, ktorý bol náležitým spôsobom odôvodnený. Aj keď sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom uznesení a podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku nemusí rozhodnutie obsahovať odôvodnenie, na zdôraznenie správnosti uvádza dôvody, ktoré viedli k zamietnutiu sťažnosti oprávneného.

14. Súd k nároku na náhradu trov exekúcie od povinného navyiac uvádza, že zákonom 233/2019 Z.z. došlo, abstrahujúc od iných dôvodov zastavenia exekúcie, vo svojej podstate k legálnej definícii pojmu „nemajetnosť“, a teda k legálnej definícii skutkového stavu, pri ktorom dochádza k zastaveniu exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. 03. 2017 (exekúciu súd zastaví, ak majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie). Z ustanovenia § 3 ods. 2 zákona č. 233/2019 Z.z. bez akýchkoľvek pochybností vyplýva zákonná prezumpcia, že ak v rozhodnej dobe nedošlo k vymoženiu celého vymáhaného nároku, platí, že sa nezistil majetok, ktorý by stačil aspoň na úhradu trov starej exekúcie. Uvedené zistenie je aj dôvodom na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku, v znení účinnom do 31. 03. 2017. Rešpektujúc očakávania oprávneného o vymožení pohľadávky však súd pripomína, že tieto očakávania nie je možné považovať za „večné“ a teda trvajúce až do straty právnej subjektivity povinných osôb, a teda že je legitímna požiadavka zákonodarcu na časovom ohraničení trvania exekúcie (porovnaj právne poriadky iných štátov kontinentálneho systému práva, z ktorého vyplýva, že systém časovo neobmedzeného výkonu rozhodnutia je výnimočným). Zákonodarca pristúpil k regulácii uvedeného stavu zavedením časového obmedzenia trvania exekúcie (porovnaj § 61n ods. 1 písm. c) a d) Exekučného poriadku upravujúce zastavenie exekúcie po uplynutí času na zistenie exekvovateľného majetku povinného) s tým, že oprávnený má možnosť podať návrh na vykonanie exekúcie opätovne. Náklady, ktoré s tým oprávnenému vznikajú, však znáša sám, nakoľko vo výsledku bol s podaním predchádzajúceho návrhu na vykonanie exekúcie neúspešný. Súd pri rešpektovaní ústavných pravidiel právneho štátu, nepovažuje za legitímne prenášanie nákladov spojených s (opakovaným) vedením exekúcie z oprávneného na povinného (či súdneho exekútora), pokiaľ oprávnený nie je s vedením exekúcie úspešný.

15. V danej problematike nie je možné v celom rozsahu vychádzať ani z dôvodovej správy. Táto nie je právne záväzným výkladom právnych noriem, ktoré podáva jedine súd. Možno sa síce domnievať, že dôvodová správa vyjadruje úmysel zákonodarcu, no v danom prípade možno o uvedenom výrazným spôsobom polemizovať, keď zákon č. 233/2019 Z.z. bol dotknutý viacerými podstatnými zmenami, aj

pri prerokovaní v Národnej rade Slovenskej republiky, pričom z obsahu celej dôvodovej správy (vo vzťahu k prijatým právnym normám) je zrejmé, že nezodpovedá prijatému normatívnemu textu zákona, a to vo viacerých bodoch, keď napríklad podľa dôvodovej správy k § 5 zákona č. 233/2019 Z.z., cit.: „Upovedomenie o zastavení starej exekúcie obsahuje všetky potrebné informácie o vymáhanej pohľadávke a trovách starej exekúcie“, pričom podľa § 5 ods. 2 zákona č. 233/2019 Z.z. nie je podstatnou náležitosťou výška vymáhaného nároku. Taktiež podľa dôvodovej správy k § 6 zákona č. 233/2019 Z.z., cit.: „...ktoré sú vo výške 35 eur bez dane z pridanej hodnoty, t. j. ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa výška týchto paušálnych trov o daň z pridanej hodnoty.“, pričom podľa § 6 ods. 1 zákona č. 233/2019 Z.z. sa samozrejme zvyšuje výška paušálnych trov o daň z pridanej hodnoty, ak je platiteľom tejto dane súdny exekútor a nie advokát oprávneného. Ďalej napríklad podľa dôvodovej správy k § 9 zákona č. 233/2019 Z.z., cit.: Na uľahčenie podania opätovného návrhu na vykonanie exekúcie sa umožňuje oprávnenému pôvodný exekučný titul predložiť vo forme „skenu“, t. j. zaručená konverzia sa nepožaduje.“, pričom podľa § 9 ods. 1 zákona č. 233/2019 Z.z. sa návrh podáva podľa Exekučného poriadku, ktorého § 48 ods. 6 vyžaduje zaručenú konverziu exekučného titulu a výnimka z uvedeného pravidla sa v zákone č. 233/2019 Z.z. (v rozpore s dôvodovou správou) nenachádza. Uvedenými príkladmi súd nepodrobil úplnej komparácii dôvodovú správu s účinným znením zákona, iba poukazuje, že nezrovnalosti medzi schváleným (a už účinným) znením zákona č. 233/2019 Z.z. a dôvodovou správou nie sú výnimočné a vyskytujú sa na viacerých miestach. Už len z uvedeného považuje súd za potrebné odmietnuť výklad, ktorý sa má mať oporu v dôvodovej správe k uvedenému právnemu predpisu.

16. K predmetnej dôvodovej správe súd ešte dodáva, že súd musí vychádzať zo zákonnej úpravy ZoUNEK, či iných právnych predpisov tak, ako ich schválila Národná rada SR väčšinou hlasov svojich poslancov. Rešpektujúc očakávania oprávneného na vymoženie pohľadávky od povinného súd poukazuje aj na to, že už aj v súčasnosti platná a účinná právna úprava exekučného konania, časovo ohraničuje trvanie exekúcie voči povinnému, pričom zákonodarca mu ponechal po zastavení exekúcie možnosť podať návrh na vykonanie exekúcie opätovne. Náhradu nákladov, ktoré s tým oprávnenému vznikajú, mu však zákonodarca priznal vo vzťahu k povinnému iba v rozsahu opätovne zaplateného súdneho poplatku (§ 9 ods. 3 ZoUNEK). Exekučný súd preto nemôže akceptovať ako „exekučný titul“ zamýšľané zámery predkladateľa návrhu zákona uvedené v Dôvodovej správe k zákonu, ktoré zákonodarca (poslanci Národnej rady SR) nezahrnul do ustanovení samotného zákona, a rovnako tak exekučný súd nemôže akceptovať ako exekučný titul oprávneného voči povinnému, upovedomenie o zastavení starej exekúcie, ktoré je exekučným titulom súdneho exekútora voči oprávnenému, iba na základe toho, že došlo k osobitnej úprave zastavenia starých exekúcií. Ak by mal zákonodarca taký úmysel, bol by ho zahrnul do ustanovení samotného zákona ZoUNEK, čo však neurobil. Preto, ak by exekučný súd postupoval v exekučnom konaní vedenom voči povinnému, aj v časti paušálnych trov starej exekúcie, t.j. bez spôsobilého exekučného titulu svedčiaceho v prospech oprávneného, postupoval by arbitrárne, svojvoľne, v rozpore so ZoUNEK a v rozpore s ďalšími ustanoveniami Exekučného poriadku.

17. O nepriznaných nákladoch nie je možné uvažovať ako o príslušenstve pohľadávky z dôvodu, že na tieto nemá oprávnený k dispozícii exekučný titul. Z ustanovenia § 48 ods. 2 Exekučného poriadku bez pochybností vyplýva, že pre podanie návrhu na vykonanie exekúcie sa vyžaduje exekučný titul, ktorým oprávnený na vymoženie spornej sumy nedisponuje, pričom ustanovenie § 9 ods. 3 zákona č. 233/2019 Z.z. vylučuje použitie ustanovenia § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, s výnimkou výdavkov na zaplatený súdny poplatok.

18. K danej problematike pozri aj právny názor vyslovený Ústavným súdom Slovenskej republiky III. ÚS 557/2021-13 zo dňa 14. októbra 2021.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie.